

Til beslutningsforslag nr. B 45. Skriftlig fremsættelse (13. november 1998)

Aage Frandsen (SF):

Som ordfører for forslagsstillerne tillader jeg mig herved at fremsætte:

Forslag til folketingsbeslutning om nedsættelse af en grundlovskommission.

(Beslutningsforslag nr. B 45).

I både folketingssamlingen 1994-95 og 1996-97 fremsatte SF forslag om nedsættelse af en grundlovskommission. I 1994-95 anvendtes dog udtrykket forfatningskommission. Indholdsmæssigt er der sket en del mindre omfattende ændringer i dette forslag i forhold til forslaget fra 1996-97.

Det er SF's opfattelse, at interessen for at gå i gang med at udforme en ny grundlov er blevet større – også i Folketinget. Dertil kommer, at interessen for grundloven i den kommende tid vil blive øget som følge af markeringen af 150-året for Danmarks første grundlov.

Derfor finder SF, at det er rigtigt, at SF fremsætter sit forholdsvis omfattende beslutningsforslag i Folketinget med henblik på en ny diskussion i Tinget om det rigtige i at nedsætte en grundlovskommission. For uanset at de fleste andre partier i Folketinget hidtil har været afvisende over for forslaget om en grundlovskommission, mener SF, at det bliver mere og mere aktuelt med nedsættelse af en grundlovskommission, samtidig med at vi håber, at andre partier, der hidtil har været skeptiske, er blevet mere positive, bl.a. på baggrund af den udvikling, der er sket, og de diskussioner, der er foregået og foregår om grundloven.

Argumenterne imod en grundlovskommission har bl.a. været, at grundloven er god nok, og at det blot handler om at overholde grundloven. Og hvis grundloven ikke er god nok, så mangler vi

»en sag«, som kan bære en ny grundlov igennem ved en folkeafstemning.

Det kan godt være, at vi mangler »en sag« som i 1953, men det ændrer ikke ved, at der er gode argumenter for, at der er brug for en grundlovskommission med henblik på at få udarbejdet og vedtaget en ny grundlov.

Vor nuværende grundlov er langtfra tidssvarende. Det er ikke så underligt, da det er 45 år siden, at den blev vedtaget, og da en række forhold har ændret sig ganske meget siden 1953, samt at en række af bestemmelserne reelt går tilbage til 1849-grundloven. Derfor er der bestemmelser i grundloven, der nærmest har karakter af rene anakronismer.

Der er paragraffer, der reelt har et andet indhold, end de konkrete formuleringer lægger op til. Det afspejler, at der hele tiden foregår en forfatningsmæssig udvikling, som reelt ændrer indholdet af paragrafferne, selv om ordlyden er uændret. Sådan skal det være. Men på et tidspunkt bliver den manglende overensstemmelse mellem ordlyden og tolkningen så stor, at det ikke er holdbart.

Uanset at man fra forskellig side ikke mener, at der er »en sag« til at bære en grundlovsændring igennem ved en folketingsafstemning, ændrer det ikke ved, at behovet for en grundlovsændring er stigende, og at en grundlovsændring kræver flere års forberedelse. Det tog således 7 år fra en grundlovskommission blev nedsat i 1946, til vi fik grundloven i 1953.

Når det givetvis igen vil tage adskillige år at få lavet en ny grundlov, skyldes det bl.a., at det kræver et grundigt forarbejde, inden en ny grundlov kan udarbejdes, og at det kan blive politisk ganske besværligt at få udarbejdet en ny grundlov. For selv om vi betragter grundloven